

РЕШЕНИЕ

№ 23308

гр. София, 07.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **4884** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „ДАЯ РАЙЗИНГ“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя си Я. И. Я., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0457-000041/22.04.2025 г., издадена от Началник РУ В. към ОД на МВР – Р., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП – прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца, като в тази връзка са отнети СРМПС и 2 бр. регистрационни табели. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна - издадена е в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Сочи се, че автомобилът се използва за осъществяване на търговската дейност на дружеството. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да се произнесе с решение, с което да отмени обжалвания административен акт. Не се претендират разноски. Ответникът – Началник РУ В. към ОД на МВР – Р. оспорва жалбата и прави искане за присъждане на разноски по делото.

Административен съд – София-град, петнадесети състав, въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0457-000041/22.04.2025 г., издадена от Началник РУ В. към ОД на МВР – Р., на основание чл. 171, ал.1, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка –

прекръпяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като в тази връзка са отнети СРМПС и 2 бр. регистрационни табели. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че при извършена проверка от контролните органи е установено управление на ППС, собственост на жалбоподателя от водач, който е имал концентрация на алкохол в кръвта над допустимото.

Със заповед № 366з – 5066 от 22.12.2023г. директорът на ОД на МВР – Р. е възложил на определени категории длъжностни лица да издават ПАМ по чл. 171, ал.1, т. 1, т. 2, т. 2а от Закона за движението по пътищата, сред които са и началниците на РУ. Други доказателства във връзка с компетентността на издателя на акта не са представени. Конкретно, не е представена заповедта, изходяща от министъра на вътрешните работи, издадена на основание чл. 165 от ЗДвП за процесния период. Заповедта не може да бъде открита и на електронната страница на МВР. Съдът е дал указания на ответника в тази връзка с нарочно определение от 16.05.2025г., но те не са били изпълнени.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Производството по делото е допустимо, доколкото жалбата е подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт.

При преценка на законосъобразността на оспорения акт съдът приема, че същият е нищожен, като основанията за този извод са следните:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административно мерки по чл. 171, ал.1, т.1 от същия закон се издават с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или на оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. По делото не е представена заповедта на министъра на вътрешните работи по чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата, от която директорът на ОД на МВР – Р. черпи правомощия за издаване на заповед № 366з – 5066 от 22.12.2023г. Доказателствената тежест за установяване на това обстоятелство – наличието на заповед, от която директорът на ОД на МВР – Р. черпи основания за издаване на заповед № 366з – 5066 от 22.12.2023г., е била за ответника, на когото съдът е дал указания в тази насока. В резултат на процесуалната пасивност на ответника, това обстоятелство по делото е останало недоказано, респ. не е доказана компетентността на издателя на акта. Недоказаните по делото факти са неосъществени факти. Издадената от некомпетентен орган заповед е нищожна и съдът следва да прогласи нейната нищожност без да е необходимо да обсъжда останалите

твърдени пороци на заповедта.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 15 състав,

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0457-000041/22.04.2025г., издадена от Началник РУ В. към ОД на МВР – Р. по жалба на „ДАЯ РАЙЗИНГ“ ЕООД, представлявано от управителя Я. И. Я..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.